

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277717472/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

sammen om mig, løfte mig op og pludselig slippe mig ned på Brostenene, Gang på Gang.

Da glemte han, der altid havde været Gud en Medhjælper, den Salighedens Morgenrøde, det „mysterium magnum,“ der alt var i Opgang for ham selv, og bruste ned ad Trappen, ud over Pladsen og lige midt ind mellem Drengene, som han splittede som Avner for Vinden med sine Armes gamle Kraft.

De tumlede forfærdet bort for hans Hænder og hans Åsyn. De havde altid haft en egen hemmelig Respekt for hans fremmedartede og dystre Skikkelse, og havde jeg villet klage min Nød til ham, havde jeg forlængst været fri. Men viste han mig ikke ved sit eget Exempel, og havde han ikke lært mig, at Korset og Vunden var vor Part i Livet og os tildelt ved Guds Vilje?

Lærerne kom til, først opbragte over Pedellens egenmægtige og voldske Færd, men da han vendte sit Ansigt mod dem i det nu så lange og flagrende grå Hår, forvirredes de. Rektoren rømmede sig hastigt, vendte sig og gik, mens andre af Lærerne, af de unge, med strenge Ord bebrejdede Drengene deres Færd.

Eberhard lyttede tavst til, gned sine Hænder kort i hinanden, greb om min Arm og sagde:

„Med Forlov tager jeg Drengen med op for i Dag?“

De menige Lærere så på Rektoren, der gjorde en ubestemt Bevægelse med Skuldrene, og jeg fulgte med Eberhard op på Kvisten, til dens Solskin, dens Blomster, dens Kanarieflugt, dens rene, fromme Bøger.

Denne Eftermiddags Lykke glemmer jeg aldrig. Den viser mig noksom, hvilken Lidelse min Skolegang var.

Og så Lektierne! Hvor tungt jeg havde ved at tvinge min Hjerne nøgen og fri for Drømmen og Sorgen og Mindet! Hvor svært ved at fatte Deklinationernes og Formlernes Vigtighed, når jeg tænkte på Eberhards og mit Liv og Kvindernes i Pistolstræde!

Lettest faldt mig de græske og latinske Digtere og Historikere i Ingerslevs, Bojesens og Dorphs Udgifter in usum scholarum. Endsige Gudeverdenen i Tregders Mytologi.

Også Suhms Historie i Kierulfs og Werlauffs Bearbejdelse forstod jeg — disse Årstal havde en Gang bety-